

Jeg må indrømme, at jeg ikke er i stand til at give en klar melding på det her. Vi må prøve at analysere, hvad der i virkeligheden forstås ved de formuleringer, der er heri.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Charlotte Antonsen som ordfører for forslagsstillerne.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne takke for behandlingen.

Det er jo interessant, at regeringen har været nødt til at overdrive det, der står i forslaget, for ikke at latterliggøre sig selv, når man tager afstand fra det.

Det, der er intentionen, som hr. Knud Erik Kirkegaard så udmærket redegjorde for i sin ordførertale, er nemlig at sikre privatlivets fred. Det er det væsentlige.

F.eks. tager forslaget sigte på alle de nye pc-arbejdspladser, der er i hjemmet i takt med, at f.eks. kvinder foretrækker at kunne have en lidt mere fleksibel arbejdsdag. Så tager man sit pc-arbejde hjem, og vi tror altså ikke, det er særlig befordrende for den slags hjemmearbejde, hvis man risikerer, at Arbejdstilsynet kommer rendende. Så der er altså nogle ting her. Der er også noget med grundloven og privatlivets fred, som vi ikke mener er tilstrækkeligt godt sikret i dag.

Det er klart, at vi vil stille nogle spørgsmål til nogle af de ting, som er blevet sagt fra regeringens side i dag, men vi vil fastholde, at de skræmmeeksempler, som regeringen og den socialdemokratiske ordfører har stillet op, intet har med forslaget her at gøre.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen.

Anden omgang? Jamen det er man altid velkommen til.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er, fordi jeg kom efter, at jeg ikke nåede at få sagt, at min største bekymring på det område her jo nemlig er hjemmehjælpen, men det var vi lidt inde på i de korte bemærkninger tidligere. For det er helt klart et af de steder, hvor der virkelig er tale om, at mange kommer til at lide af en arbejdsskade, og hvor mange arbejder under nogle meget uheldige arbejdsvilkår.

Hvis forslaget her forringer tilsynets mulighed med det kommunale hjemmehjælpsområde og for den sags skyld de private hjemmeservice-

firmaer, så kan vi i hvert fald ikke støtte det, men det hører med til det, som vi vil prøve at opklare undervejs.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan for anden gang i dag glæde mig over at konstatere, at der ikke er noget flertal for et beslutningsforslag, der vil have uheldige konsekvenser for arbejdsmiljøarbejdet i Danmark. Det var der heller ikke tidligere, da problemstillingen blev behandlet i et beslutningsforslag.

Så vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen: Jeg forstår ikke henvisningen til skræmmeeksempler, som arbejdsministeren skulle være kommet med under denne debat. Mit indlæg var rensset for skræmmeeksempler.

Vi vil selvfølgelig på enhver måde under udvalgsbehandlingen medvirke til, at udestående spørgsmål afklares.

Skulle jeg selv anbefale et spørgsmål, der kunne kaste lidt lys over problemstillingen og efter min opfattelse dokumentere, at der er tale om et helt konkret ideologisk inspireret beslutningsforslag – og ikke et forslag, der har rod i konkrete problemer i virkeligheden – så prøv at stille arbejdsministeren spørgsmålet: Hvor mange klager har der været i de sidste 2½ år over Arbejdstilsynets indtrængen i private hjem? Så skal man få svaret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Som det allerede er blevet nævnt, har vi jo haft det her forslag til behandling før. Derfor er vi jo også godt klar over, at situationen er den, at man også i ministeriet eller fra arbejdsministerens side har sagt til Arbejdstilsynet, at man ikke sådan synes, der er nogen særlig grund til, at man benytter sig så meget af muligheden for at trænge ind i private hjem.

Det er jo det, der er baggrunden for, at der ikke er nogen klager. Det er jo, fordi Arbejdstilsynet ikke benytter sig af muligheden. Men hvorfor opretholde en mulighed for at man kan komme rendende på uanmeldt besøg, fordi man bruger sin boremaskine, fordi man f.eks. hænger et billede op på væggen.

Hvorfor opretholde en mulighed for indtrængen i privatlivets fred? Hvorfor opretholde muligheden for at krænke privatlivets fred, hvis man ikke bruger muligheden, og der derfor ikke er nogen klager over det. Det er jo det, der er problemet.